

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Som hr. Glistrup ved, foregår der i øjeblikket en omlægning af den særlige ugestatistik over arbejdsløsheden. Det er sådan på arbejdsmarkedet, at der laves en månedsstatistik, som meget detaljeret redegør for, hvor stor arbejdsløsheden har været inden for en bestemt måned. Denne meget omfattende og meget gode statistik kommer altid med et par måneders forsinkelse, og da der har været interesse for at få et hurtigere billede af den aktuelle ledighed, end denne månedsstatistik kan give med et par måneders forsinkelse, har man haft en særlig konjunkturindikatorstatistik, dvs. en ugestatistik over arbejdsløsheden, som kunne fremkomme med kun 14 dages varsel.

Da det imidlertid har vist sig, at denne konjunkturindikatorstatistik af tekniske grunde undervurderer arbejdsløshedens omfang, har vi omlagt ugestatistikken, og da hr. Glistrup ved, at der altid går én til halvanden måned, inden en ny statistik er kørt ind, kender hr. Glistrup også dermed svaret på, at der ikke de sidste uger er offentliggjort uge- tal for arbejdsløsheden.

Efter det spørgsmål, hr. Glistrup rejste ved anden behandling, har jeg selvfølgelig været i forbindelse med arbejdsdirektoratet og Danmarks Statistik, og jeg kan oplyse, at det aktuelle ledighedsniveau, som jeg også har sagt over for offentligheden tidligere, i begyndelsen af februar ligger på ca. 270.000. Disse 270.000 dækker dels over folk, som er heltidsarbejdsløse, dels over folk, som både har arbejde og oppebærer understøttelse, som altså har delvis arbejdsløshedsunderstøttelse. Hvor stort tallet er for mennesker, der er helt uden arbejde, er det svært at sige; hvis man f.eks. definerer det som mennesker, der har været uden arbejde en måned, ligger arbejdsløshedstallet vel på nuværende tidspunkt omkring 140.000–150.000 mennesker. Dette tal er, som jeg på regeringens vegne i en redegørelse for nylig har sagt til folketinget, et uhyggelig højt tal, og derfor må vi være interesseret i at undersøge alle muligheder for at nedbringe det.

Men jeg er ked af at sige det: det forslag, vi nu skal stemme om, opfylder på ingen måde dette formål. Det drejer sig om at afskaffe arbejdsløshedsforsikringen, det drejer sig om at nedlægge efterlønsordningen, og

det drejer sig om, at man i stedet vil tilbyde arbejdsløse og alle andre i samfundet arbejde af én dags varighed efter en daglig mønstring i kommunerne. Det er et fuldstændig urealistisk forslag. Jeg kan nævne, at det alene i Københavns kommune ville betyde, at man hver dag skulle give arbejde til 20.000, 30.000, 35.000 mennesker. De skulle stille op i lange køer, og efter at arbejdsgiveren havde udvalgt den arbejdskraft, han ville have, skulle kommunen altså inden for en dag skaffe de pågældende arbejde.

Jeg er nødt til at sige til hr. Glistrup – hr. Glistrup ved, jeg nærer meget varme følelser for ham – at det forslag er fuldstændig ubrugeligt.

Glistrup (FP):

»Og han har aldrig levet, som klog på det er blevet, han først ej havde kær!« ...

Formanden:

Det var N. F. S. Grundtvig.

Glistrup (FP):

... Jeg har forstået, at arbejdsministeren aldrig har haft kærlighed til det forslag, vi her skal stemme om, og derfor har han altså heller ikke rigtig forstået indholdet i det. Der er selvfølgelig ikke tale om, at 35.000 mennesker skal stå i kø på en lang linje i Københavns kommune. Der er tale om, at man inden for Københavns kommune så glimrende kan dele det op, selv om man altså har mødesteder måske 100 eller 200 steder rundt omkring i kommunen, dér, hvor arbejdet er at finde, således at de pågældende virkelig kan opnå beskæftigelse, og der er givet overgangsregler, således at man glimrende kan få ordningen kørt ind.

Det er heller ikke rigtigt, når arbejdsministeren påstår, at forslaget afskaffer arbejdsløsforsikring. Tværtimod siger man, at arbejdsløshedsforsikringen kan eksistere fuldstændig frit og netop blive en forsikring, hvilket jo i øjeblikket i meget høj grad forflygtiges. Der vil blive sørget for, at de 270.000 mennesker, som arbejdsministeren her omtalte, og andre, der måske totalt har opgivet at få en kontakt til arbejdsmarkedet, kan få en normal tilværelse med en normal dagsrytme og med normal selvrespekt, og det